

خطاب به کارگران ساختمان

ایجاد سندیکا و اتحادیه از نان شب هم واجب تر است .

برادران و دوستان کارگر سلامهای گرم و صمیمانه ما فعالین کارگری تشکلهای صنفی کارگری را از زندانهای جهنمی جمهوری اسلامی بپذیرید رژیم ضد کارگری ولایت فقیه به عنوان حافظ و نگهبان میلیاردرهای نظامی _ روحانی ما را صرفاً" به جرم دفاع از حقوق ابتدایی کارگران و داشتن تشکل و حق اعتراض که در تمامی دنیا از جمله افغانستان ، عراق و کشورهای عربی به رسمیت شناخته شده، به زندان افکنده است، تا با خیال راحت به بهره کشی از طبقات زحمتکش و غارت ثروتهای ملی به بهای فقر و فلاکت و بی مسکنی ما ، گرسنگی کودکان ما ، بیکاری میلیونی و نداشتن تحصیل و درمان،... ادامه داده تا ثروتهای میلیاردری در بانکهای خارجی برای روز مبادا تلمبار کند. چرا که می داند طبقه کارگر ۵۰ میلیونی ایران که مولد تمام ثروتهای جامعه می باشد اگر تشکل صنفی و سیاسی داشته و نیروی پراکنده و نامنظم خود را در مقابل هجوم این زالوهای خون آشام سازمان یافته و یکپارچه کند، این دشمنان قسم خورده طبقه کارگر نمی توانند، در خوش خدمتی به اربابان سرمایه دار دستمزدهای یک چهارم خط فقر برای ما تعیین کنند، اگر ما کارگران تشکل داشته باشیم، نمی توانند با نابودی قانون کار و قوانین حمایتی مثل بیمه های درمانی ، بازنشستگی ، بیکاری و از کار افتادگی، با جان و حیثیت کارگران بازی کنند، اگر کارگران حق تشکل و حق اعتصاب داشتند حکومت نمی توانست با پولی و خصوصی کردن تولید، خدمات، بهداشت و درمان و تحصیل، این رگه های حیاتی مردم را به کیسه پول روحانیون و نظامیان حکومتی تبدیل کند، اگر کارگران حزب سیاسی و اتحادیه سراسری (کنفدراسیون) داشته باشند، حکومت قرون وسطایی جمهوری اسلامی سرمایه داری نمی تواند ایران را که یکی از ثروتمندترین کشورهای جهان است، رتبه چهارم نفت و گاز و دهم معدن دنیا را دارد، از طریق غارت ثروت عمومی و واردات کالاهای بنجل با پولها و رانتهای دولتی در جهت نابود کردن کلیه عرصه های تولید به فقر و فلاکت کشانده، مردم را گرفتار بالاترین آمار طلاق ، فحشا ، اعتیاد ، بیکاری ، فساد ، افسردگی و خودکشی در جهان تبدیل کند. اگر کارگران متشکل بودند و در مقابل رژیم به صورت سراسری مقاومت می کردند حکومت نمی توانست امنیت شغلی را از طریق قراردادهای سفید امضا و موقت از بین ببرد، و بالاخره اگر کارگران همبسته و متحد بودند حکومت نمی توانست تشکل های موجود ، پیشروان و فعالین کارگری را اخراج ، زندانی و سرکوب نماید.

لب کلام اینکه ایجاد تشکل مستقل سراسری کارگران از نان شب هم واجب تر است . هم زنجیران ، ما کارگران ساختمانی که در گرمای تابستان و سرمای طاقت فرسای زمستان در محیطهای آلوده و گرد و خاک با کمترین

سطح ایمنی مولد جاده ها ، آسمان خراشها ، پلها و غیره هستیم، کوچکترین بهره ای از دسترنج خود نبرده و به عنوان برده سرمایه داران بر ثروتهای میلیاردی شرکتها و افراد پیمانکار عموما" حاکم مستقیم یا غیر مستقیم حکومتی می افزاییم، این در شرایطی است که نصف سال بیکار بوده و به دنبال کار جدا از خانواده آواره ی سراسر ایران می شویم، از کوچکترین حقوق قانونی مثل حق تشکل ، حق اعتصاب ، بیمه بیکاری ، درمانی ، بازنشستگی و از کار افتادگی محروم هستیم.

برادران :

ما کارگران ساختمانی به عنوان بخشی از خانواده جمعیت ۵۰ میلیونی طبقه کارگر ایران در مقابل بهره کشی طبقه سرمایه دار و دولت آن هدف و آرمان مشترکی داریم، که بدون متشکل و متحد شدن در سندیکاها ، اتحادیه ها همراه با صنوف و کارخانجات و اتحاد همه ی این تشکلهای در کنفدراسیون های سراسری طبقه کارگر از سراسر کشور، هیچ شانسی برای پیروزی بر دولت و طبقه سرمایه دار نداریم، فقط با تشکیلات سراسری سیاسی - صنفی کارگران در کلیه عرصه های تولید و خدمات از جمله نفت و پتروشیمی و ماشین سازی ، خدمات ، صنعت و معدن و ساختمان می توام در مبارزات طبقاتی و کسب مطالبات اساسی خود موفق شویم. برای چنین منظوری تشکیل اتحادیه ها و سندیکاها در محل کار و زندگی مان ضرورتی حیاتی دارد، فقط در سایه چنین تشکیلاتی کارگران و افراد بیکار می توانند به حقوق خود از جمله حق تشکل و اعتصاب ، تأمینات اجتماعی مانند امنیت شغلی ، بیمه و دستمزدها ، بازنشستگی ، بازگشت به کار بیکاران ، تدوین قانون کار متریقی توسط نمایندگان کارگران ، بیرون راندن نهادهای سرمایه داری ضد کارگری مثل حراست و بسیج از محیط کار ، انتخاب نمایندگان واقعی کارگری از جمله شوراهای کنترل و تولید و دیگر خواسته ها را به دولت و طبقه سرمایه دار تحمیل کرد. لب مطلب اینکه چاره کارگران وحدت و تشکیلات است .

پیش به سوی تشکیل اتحادیه ها و سندیکاها در صنوف و کارخانجات

پیش به سوی ایجاد فدراسیون سراسری طبقه کارگر

پیش به سوی تشکیل حزب طبقه کارگر

شاهرخ زمانی - زندان گوهر دشت

۱۳۹۱/۱۱/۵

تکثیر از : فریده جعفری